

01.10.2016

Ю. Сергучов, доктор хімічних наук

Науко, врятуй себе сама

...Багато критиків науки відзначають слабкий зв'язок фундаментальної науки з виробництвом, однак для такої взаємодії необхідна зацікавленість обох сторін – науки й промислових підприємств. І якщо наука зацікавлена у виконанні таких розробок, то сучасний український бізнес не має можливості або не хоче фінансувати технологічні розробки фундаментальної науки. Адже промисловий потенціал України істотно зруйнований, а зі знищенням прикладних інститутів обірваний їхній зв'язок з виробництвом. Промислові підприємства працюють на старих радянських технологіях, із яких видушують останні ресурси, не думаючи про майбутнє ([Дзеркало тижня. Україна](#)).

Та ось що дивно – на відміну від наших промислових підприємств, іноземні фірми Європи і США зацікавлені у співпраці з нашою наукою і вже понад два десятки років співпрацюють із науковими установами України. Їх приваблюють високий рівень виконання досліджень нашими вченими та низька вартість виконуваних в Україні проектів. Близько 20 років я працював з найбільшими промисловими компаніями США й Німеччини. Цікавий підхід до вдосконалення хімічних технологій у компанії, з якою я безпосередньо співпрацював. Перед ученими ставилися завдання розробляти ефективні способи виробництва хімічних промислових продуктів. Якщо нам це вдавалося, фірма на своєму дослідному виробництві доводила наш спосіб до технологічного рішення для реалізації у великотоннажному виробництві. Перебуваючи на такому дослідному виробництві в Пітсбурзі (США), я захоплювався чудовою базою, якої не порівняти з ЦЗЛ наших підприємств, які займаються переважно аналітикою та впровадженням рацпропозицій. Вважаю, що саме ця методологія, яку використовують в усьому світі, являє собою найкоротший і найтісніший зв'язок фундаментальної науки та виробництва.

В Україні такий зв'язок науки і виробництва передбачалося покласти на технологічні парки. Два з них були створені першими – «Інститут електрозварювання імені Є. Патона» і НТК «Інститут монокристалів», але вони, відповідно до їхніх звітів, не змогли реалізувати повною мірою свій потенціал, оскільки закон про технопарки з відповідними преференціями було заблоковано, а закон про інноваційну діяльність так і не набрав чинності. Сумно, що і в новому законі про технопарки (№ 2216а від 16.02.2016 р.), який пройшов перше читання у Верховній Раді, не включені

такі важливі фінансові й податкові пільги, як: «державна підтримка проектів технологічних парків», «повне або часткове (до 50 %) безвідсоткове кредитування проектів технологічних парків», «звільнення від оплати ввізного митного мита і сплати податку на додану вартість на сировину, матеріали, обладнання, установки, комплектуючі». Відсутність таких преференцій не дозволить технопаркам і в майбутньому працювати на повну силу...